

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie lekarza weterynarii A. W.

obwinionej z art. 2, art. 4 i art. 8 Kodeksu Etyki Lekarza Weterynarii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 12 lutego 2020 r.,

wniosku obrońcy obwinionej

w przedmiocie zasądzenia zwrotu poniesionych przez obwinioną kosztów obrony na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 62 ust. 1 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (t.j. Dz.U z 2016 r., poz. 1479) oraz art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zasądzić na rzecz A. W. :

- 2040 (dwa tysiące czterdzieści) zł od Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej

tytułem zwrotu poniesionych kosztów obrony w postępowaniu odwoławczym przed Krajowym Sądem Lekarsko-Weterynaryjnym i w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym oraz

- 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł od Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w [...]. tytułem zwrotu tych kosztów poniesionych w postępowaniu przed Sądem Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w [...].

UZASADNIENIE

Uzasadnienie

Lekarz weterynarii A.W. była obwiniona o popełnienie deliktu dyscyplinarnego o znamionach określonych w art. 2, art. 4 i art. 8 Kodeksu Etyki Lekarza Weterynarii. Sąd Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w [...], orzeczeniem z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt II – (...), uznał ją za winną popełnienia zarzuconego czynu, a Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny w W., orzeczeniem z dnia 23 maja 2019 r., sygn. (...), utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie Sądu I instancji.

W wyniku rozpoznania kasacji obwiniona została uniewinniona od popełnienia zarzuconego czynu, a wydatkami postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej A. W. obciążono odpowiednio: Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną i Izbę Lekarsko-Weterynaryjną w [...].

Obecnie, obrońca obwinionej wystąpił z wnioskiem o zasądzenie na rzecz A.W. kwoty 2400 zł tytułem zwrotu kosztów obrony według norm przepisanych za obie instancje oraz postępowanie kasacyjne.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zagadnienie zwrotu kosztów obrony poniesionych w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii – w wypadku uniewinnienia obwinionego – nie zostało wprost uregulowane ani w ustawie o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (t.j. Dz.U z 2016 r., poz. 1479) ani w przepisach rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 29 lipca 1993 r. w sprawie postępowania dotyczącego odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii (Dz. U. z 1993 r., Nr 79, poz. 371), choć ten ostatni akt prawny zawiera rozdział 11 poświęcony kosztom postępowania. Stosownie zatem do odesłania ustawowego zamieszczonego w art. 62 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy w sprawach nieuregulowanych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego. Z treści tych ostatnich wynika, że w sprawach z oskarżenia publicznego jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w wypadku uniewinnienia oskarżonego lub umorzenia postępowania koszty procesu ponosi Skarb Państwa (art. 632 pkt 2 k.p.k.), który wstępnie wydatki wykładał w toku

postępowania. Do kosztów procesu należą też uzasadnione wydatki stron w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy (art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k.).

Na gruncie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii uregulowane jest jedynie obciążanie ukaranego obwinionego kosztami postępowania na rzecz okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej, której był członkiem oraz obowiązek wyłożenia tych kosztów przez właściwą okręgową izbę lekarsko-weterynaryjną w związku z postępowaniem pierwszoinstancyjnym i Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną - w związku z postępowaniem przed Krajowym Sądem Lekarsko-Weterynaryjnym, co jest wyraźną analogią z wykładaniem wydatków przez Skarb Państwa w postępowaniu publicznoscargowym. W tej sytuacji, odpowiednie stosowanie przepisów Kodeksu postępowania karnego w przedmiotowej materii oznacza m.in. traktowanie odpowiednich izb lekarsko-weterynaryjnych jako podmiotów, które wyłożyły koszty postępowania prowadzonego przez rzeczników odpowiedzialności zawodowej i przed sądami lekarsko-weterynaryjnymi – stosownie do § 60 ust. 1 powołanego rozporządzenia. Stąd też jeżeli w wypadku skazania obwinionego w postępowaniu dyscyplinarnym zasądza się koszty postępowania na rzecz tych izb lekarsko-weterynaryjnych, których sądy orzekały w danej instancji, to *a contrario* – w wypadku uniewinnienia – te izby odpowiednio ponoszą koszty postępowania prowadzonego przed korporacyjnymi organami odpowiedzialności zawodowej. Wprawdzie, z § 61 rozporządzenia Ministra Rolnictwa wynika, że zakres tych kosztów jest zbliżony do zakresu wydatków w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania karnego (por. art. 618 § 1 pkt 1 – 3 k.p.k.), ale trzeba uznać, że w drodze odesłania przewidzianego w powołanym przepisie art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, znajduje zastosowanie regulacja zawarta w art. 616 § 1 k.p.k. odwołująca się do szerszego pojęcia kosztów procesu. Te ostatnie, jak już wyżej wspomniano, obejmują również zwrot wydatków z tytułu ustanowienia jednego obrońcy, które w tej sprawie – wobec złożenia stosownego wniosku dopiero po rozprawie kasacyjnej – należało zasądzić w odrębnym postanowieniu także odpowiednio od okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej oraz Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej – w zależności, przed sądem której z tych izb toczyło się postępowanie w danej

instancji. Natomiast, stosownie do dyspozycji art. 637a k.p.k. do kosztów postępowania kasacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy o kosztach postępowania odwoławczego, co uzasadniało rozstrzygnięcie o zwrocie wydatków na obronę poniesionych w postępowaniu kasacyjnym.

Powyższe uwagi prowadzą do wniosku, że w wypadku, gdy orzeczenie uniewinniające lekarza weterynarii odpowiadającego w postępowaniu dyscyplinarnym zapada w postępowaniu kasacyjnym podmiotem, od którego należy zasądzić zwrot wydatków poniesionych przez obwinionego z tytułu ustanowienia obrońcy jest Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna – gdy chodzi o obronę w postępowaniu przed Sądem Najwyższym i przed Krajowym Sądem Lekarsko-Weterynaryjnym oraz Izba Lekarsko-Weterynaryjna w [...], której sąd orzekał w I instancji w tej sprawie. Stosownie zatem do określonych we wniosku obrońcy obwinionej wysokości poniesionych kosztów obrony, mieszczących się w granicach wynikających z treści przepisów § 11 ust. 2 pkt 2, 4 i 6 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.), wobec uniewinnienia lekarza weterynarii A. W. od popełnienia zarzuconego jej czynu należało zasądzić na jej rzecz: kwotę 1200 zł przewidzianą za udział obrońcy w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, kwotę 840 zł wskazaną za udział obrońcy w postępowaniu przed sądem odwoławczym oraz kwotę 360 zł wymienioną za udział obrońcy w postępowaniu przed Sądem I instancji.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.